

כשרונו הטבעי, אלא כתוצאה מעבודה מפרכת, שקדנית. היתה זו גם הסיבה העיקרית להתחבבותו על המאמן היהודי האמריקאי ארון (מון) מונדשיין, ששהה בארץ כשנה. אימון את הנבחרת לקראת האולימפיאדה ב' הלסינקי, מונדשיין העריך ביותר את טבס, אותו העלה לדרגה בינלאומית גבוהה, אולם העריך יותר את גליק הסביל, בעל הרצון. כאשר נפרד מונדשיין מחניכיו, הבטיח להם כמה הבטחות מרהיבות עין שלא נראו

אתלטיקה "מון" קיים הבטחתו

לפני שש שנים ישב נער תל-אביבי בן 16, נמוך קומה וכבד משקל בין מאות הצעירים הצעירים שמלאו את יציע האיצטדיון התל-אביבי, בלעו בתיאבון כל מאבק שנערך על השדה והמסלול. היתה זו תחרות מרתקת בין אתלטי ה-

הקבוצה הישראלית אחרי הכשקון נגד ההונגרים
מברך דחוף למוסקבה

מעשיות ביותר. המאמן האמריקאי הממושקף הוכיח שהוא מאמן טוב, אולם גשאר בעיני חניכיו צעיר אמריקאי חסר אחריות מבהתי נה חברותי. גליק חזר לתפקידו כמורה להתעמלות ב' בית-הספר דובנוב בתל-אביב, המשיך להת-אמן ולתחר ללא מתחרים רציניים. **כוכב גדול**, לפני חודש נקרא לבוא ל' מרכז הפועל, שם התקבל עבורו מכתב מ' ארצות הברית. השולחת היתה מכללת אל-פי מניו-יורק, שהודיעה לו כי הוא נתקבל לקורס לאימון גופני בסטיפנדיה למשך כמה חדשים. אחת השאלות שנשאל גליק היתה: "האם תחרות לפני כן באתלטיקה עבור מכללה אחרת?" גליק חיך למקרא השאלה המוגזמת. הוא ידע כי היתה זו פעולתו של מונדשיין שלא היסט לתארו ככוכב גדול כדי לשכנע את מנהל המכללה. השבוע, כאשר סיים גליק את הכנותיו ל' נסיעה, נוכח כי מונדשיין לא הסתפק רק ב' מכללה אחת. מכתב שני בישר לו כי נתקבל כחניך מכללת ניו-יורק המפורסמת, ביחוד באתלטיקה. גליק (23), מבולבל במקצת, יצא בחודש הבא לארצות הברית, שם יתקשה בכעית בחירת המכללה. בעיה גדולה יותר נפלה בחלקם של עסקני האתלטיקה של הפועל ונערתו של גליק. הבעיה: מי ימלא את מקומו?

פועל ומכבי על זכיה בגביע קיש, בה הת-בלט אז האתלט בהא הידיעה, דוד טבס. הנער המשולח, אריה גליק, שקיף ב' הערצה על תנועתו של הרץ המהיר, וכ' אורה הפועל, צהל משמחה כאשר ניצח ב' מרוציו. לאריה היו מאותו יום, שאיפות עזות לעלות על המסלול. ביתו עמד במרחק פסיעות מועטות מהאיצטדיון, והוא ניצל עוב' דה זו, קנה זוג נעלי ריצה והחל לדרוף אחרי הרצים המתאמנים.

בות פעמיים לפני שיכריזו מלחמה. אותו תפקיד ממלאים בסיס המרחב לגבי רוסיה. כל עוד הם בידינו ומסוגלים להלום בברית המועצות, תהסס רוסיה להתחיל.

מהי הסכנה הממשית למרחב?
הכוח הסובייטי העומד על גבול איראן אינו יודע בדיוק, אולם דבר אחד ברור: לא קל להסיר להוריד לאזור הגבול היחידות נדרות, במהירות. קשיי האספקה רב ח מאד. ואין לרשותם בסיס כסואן, מעבר לגבול. **כאיזו מהירות יכולים הרוסים להתקדם במרחב, בשים לב לקשיי האספקה?**

לפני כמה שנים הגיע המטה הכריטי ל' מסקנה שלרוסים דרושים ארבעה חדשים ל' הגיע לתעלת סואן. כיום, בשנת 1953, אין למערב כל כוח נוסף באזור, המסוגל לה' איט התקדמות רוסית. **האם אפשר כולו לעצור התקדמות זו?**

אם נצליח לתפוס אותם במעברי ההרים של קורדיסטאן על גבול עיראק-איראן, מס' פיק כוח קטן, יחסית, כדי לעצורם.

כמה מערכים קיימים על גבול עיראק-איראן?

ישנם שני מערכים עיקריים. מעבר רח' באנדיז קרוב יותר לגבול הרוסי. זהו התק' עמוק שאפשר לחסום אותו על ידי מפלי אבנים גדולים שאפשר לגרום אותם על ידי פצצות אטום, למשל.

דרומה יש מעבר צר שני בשם חאנאן. על כביש איראן-בגדאד. הבריטים השתמשו בו להעביר ציוד לרוסיה במלחמת העולם. **האם לא יצטרפו הבריטים, בלוא הכי, לפנות את מצרים עם תום החווה, ב-1956?**

מומחים משפטיים בריטיים אומרים כי אי' גם חייבים לעשות זאת. החווה קובע כי יש להביא את חילוקי הדעות בפני גוף בין לאומי, אשר יכול להיות גם מועצת הבטיחות של א.ו.מ. לבריטניה יש שם זכות ווטו. אולם אם לא יושג הסכם, יתכן שהמצרים יתחילו בפעולות טרור וזמן רב לפני 1956. ואז עלולה בריטניה להשאר במצרים ולכ' בוש את כל הארץ — אם ארצות הברית יסכימו לכך. דבר זה עלול להבטיח את ה-

מבעד למסך החול הדחליל שקם לתחיה

לבאי מלון סמיראמיס המפואר של קהיר, היה ברור: כרים סאבת בשל משהי. סאבת, שמנמן, נמוך קומה, יועצו המיוחד של פאי רוק לענייני עתונות, באופן רשמי (ספק מיוחד לחדר מסתו, באופן פחות רשמי), נראה מסתור עם כל מיני אנשים נכבדים, בכל שעות היום והלילה.

אותו זמן, תחילה 1950, התקיימו ישיבות הליגה הערבית בקהיר. רוב הנציגים התי-אכסנו בסמיראמיס, לסאבת היה קל מאד ל' בוא אתם במגע. אולם הפעם לא עסק בענייני הרומנטיים המפוקפקים של מלכו. מבי' קשו היה עתה ענין מדיני רב-חשיבות: חוי' זה ההגנה השיתופי בין חברות הליגה.

מאחורי פעילותו של סאבת עמדו הסימ' נים הראשונים להתקרבות סוריה-עיראקית. סוריה עדיין היססה; תושבי הלבנון הנוצ' רים הביטו בחרדה באפשרות של הגברת שכנתם המוסלמית; המלך פארוק לא התי' להב מן האפשרות של עליית הפרסטיגיה של בית המלוכה ההאשמי; מלך ערב הסעודי' דית חשש פן עיראק או ממלכה ירדנית מורי' חבת תנסה לטול חזרה את החיגאוו.

לכן, לא היה זה קשה לכרים סאבת להשיג את הסכמת הליגה לחווה אשר, לפחות על גבלי הגייר, הפך הידוק קשרים טוריי-עיראקי' לבלי חיוני.

אמריקאי מנער אבק. החווה הושלם באפריל 1950 וכעבור חדשים חתמו עליו חמש מדינות חברות הליגה. רק בפברואר 1951 הצטרפו עיראק והירדן. אולם עד עתה, קרוב לארבע שנים מאז, לא הוקמו מוע' צת הבטחון והועדה הצבאית המתמדת ש' הומלץ עליהן בחווה. בין הארצות שהתמו, היה הסכם אילם לשכוח את כל העניין — עד אשר יהיה נוח לכולן להוכר בו. גם שאר ארצות העולם הבינו שאין החווה אלא דחליל חסר-חיים.

החודש גופני שכבות האבק העבות מעל הדחליל, שהוצג כמסמך בין-לאומי חשוב, בסיס יציב להגנה מרחבית, אחת מתקוות המערב בחבל עולם זה. המנער העיקרי: שר החוץ של ארצות-הברית, ג'ון פוסטר דאלס, מאז סרבה מצרים להצטרף לברית הגנה מרחבית של המערב, חיפשו האמריקאים תחליף. אך הערבים סרבו להתפתות: אם המערב רוצה במרחב חזק, המסוגל להגן על עצמו מפני תוקפנות סובייטית — אנא; הערבים מוכנים. אך בתנאי שהם עצמם יב' טיחו את הגנתם, מבלי להתחייב להצטרף לכל אמנה.

האחד שלא נהנה. כל עוד היתה ה' מלה האחרונה במרחב כפי הבריטים, נדחה הרעיון בהחלטיות: הערבים מסוגלים לש' רת רק תחת סיקור אירופי, כיהדות עזר. אולם מאז שלשו ארצות-הברית לזירה המר' חבית, חל שינוי רציני בעמדה זו.

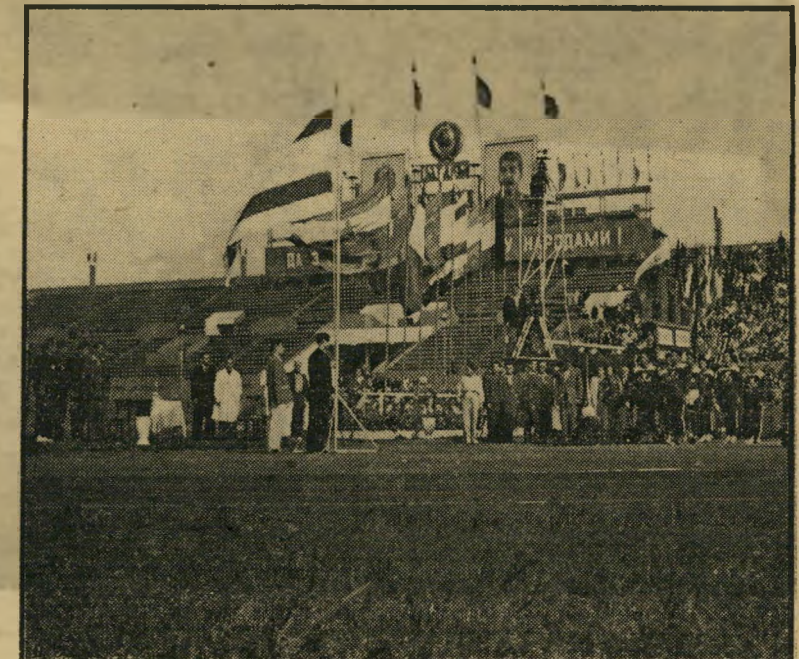
במקום לאבד את ידידותם של הערבים אובדן מוחלט, הציע דאלס, מוטב לשתף אתם פעולה במידת האפשר. במרוצת הזמן, הוא מקווה, יוכל המערב להתגבר על סלידתם, לשבצם בתוך מערך כוחותיו. ההצעה: לה' פיוח רוח ממשית בחווה ההגנה השיתופית של הליגה הערבית, לצידד ולאמן צבא ערבי. האנגלים עודם מתנגדים בתוקף למדיניות זו, ביחוד שתחייבם לפנות את הסואן. אולם בשבע בירות המרחב כבר משפשים מדיני-אים מכוונים את ידיהם בהגנה.

היחיד ביניהם שאינו נהנה: העתונאי כריב סאבת, מועמד למשפט על-ידי מוחמד נגיב, בעון שחיתות ופעילות המזיקה לאינטרסים הלאומיים תחת משטרו של פארוק.

מצרים תקום חשוב מאד

מאו הפסיקו המצרים את שיתותיהם עם בריטניה על פיננו הסואן, חלה הרגעה מפי' תיעה. במקום האש וההסברית שהובטחו בני-אומי קהיר, באה שתיקה חסרת-מעשה.

עברו שבועות מאו, ושני הצדדים עידם מהכים. בריטניה מחכה לבירור בין ארצות המערב בברמודה; המצרים מחכים עד ש' דאלס יספיע על האנגלים לקבל את הש' פתו (ראו לעיל). ואילו האמריקאים אחזים עד אשר תוקם ממשלה יציבה בצרפת. בינתיים מנסה כל צד להסביר את השק' פתו. בין השאר פורסמו תשובותיו של דו' בר אמריקאי לשאלותיהם של עתונאים. **מדוע השוכרים בסיסי המרחב ה' הגנה המערבית?** אילו היו בסיסים סובייטיים במקסיקו, קו' בה והבאנה, למשל, היו ארצות הברית חוש'

כחולילכן בראש התורן אחרי הנצחון על הציבים
שמחה מהולה בקדורת

משך יותר משנה לא שם איש לב לצעיר כבד התנועה שלא הבטיח, לבד מהתמדה ועקשנות, כל סיכוי להיות פעם כוכב של ממש. ריצתו המזורה, רגליו הקצרות גרמו רק לנענוע ראש ולפיהוק גדול מצד המאמנים, אולם אט אט, בעזרי צב, החל אריה לקבל את התמורה לעמל שהשקיע. הוא התבגרו, גבה והיה לקל תנועה, הפתיע כעבור שני' תיים, כאשר ניצח את הרצים הטובים בא' רץ, ביניהם גם את טבס.

היתה זו התחלה לקריירה מזהירה של שבי' רת שיאם, תחרויות בינלאומיות ביוגוס' לאביה, תורכיה ופינלאנד. **הערך את גליק.** אריה, בניגוד לרוב האתלטים המצטיינים לא החסיר כמעט שום אימון, הוא ידע כי נצחונותיו לא באו בשל

בסיס לזמן מה, אולם יהיה בלתי אפשרי אז, לארגן את מדינות ערב בברית הגנה מרח' בית. גם הבסיס עצמו יהיה בעל ערך מצומ' צם במדינה עוינת.

האינך חושב שכך זה מוכיח ש' ארצות הברית רק מבקשות יעצ' מן צרות כשהן מנסות להגן על אנשים שאינם נזהבים להגונן? המרחב הוא איזור מפתח באסטרטגיה המערבית הכללית, יש לעשות כל דבר לחזק את הגנתו. כי כל עוד קיימת סכנה שרוסיה תכבוש את אירופה, דרוש לארצות-הברית בסיס אחר ממנו תוכל לתקוף את רוסיה. יתכן כי תושבי המרחב אינם מבינים את הסכנה הנשקפת להם. ואז חובה עלנו לה' גל עליהם עד אשר הם עצמם יפקחו עיניהם.